

จุลสารกองสถิติและประเมินผล

องค์กรแห่งการเรียนรู้

เพื่อการเผยแพร่ข่าวสารและแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันของ รร.ตท.

ปีที่ ๑๓ ฉบับที่ ๖ ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๕๗

สามัคคี มีความรู้ คู่คุณธรรม

จุลสาร

กองสถิติและประเมินผล

โรงเรียนเตรียมทหาร

“ทางไปสู่เกียรติศักดิ์ จักประดับดอกไม้
หอมยวลชวนจิตไซรั บ่มี”ฯ

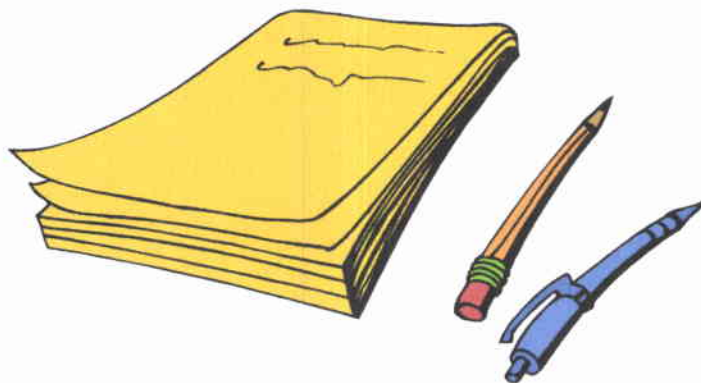
สารบัญ

สวัสดีท่านผู้อ่านจุลสารทุกท่านครับ
ตอนนี้ย่างเข้าสู่ฤดูฝนแล้ว ดังนั้นก่อนที่ทุกท่านจะ
เดินทางไปไหนก็ควรติดตามข่าวพยากรณ์อากาศ
และขอให้ทุกท่านระวังรักษาสุขภาพกันด้วย

สำหรับบทความภายในเล่มมีเรื่องที่น่าสนใจ
ติดตามอ่านมากมาย เช่น “วันอานันทมหิดล”
“วันสุนทรภู่” “ทำบุญอย่างไรไม่ต้องใช้เงิน”
“คนเหมือนคน แต่คนไม่เหมือนกัน” และเรายังมี
เพลงพาเพลิน “เกิดเป็นไทย” ให้ผู้อ่านได้ลองไป
หัดร้องด้วยนะครับ พบกันใหม่ฉบับหน้า สวัสดีครับ

จัดทำโดยห้องสมุด กสป.ร.ร.ตท.

- พระบรมราโชวาท	๒
- วันอานันทมหิดล	๓
- วันสุนทรภู่	๕
- ทำบุญอย่างไรไม่ต้องใช้เงิน	๑๐
- คนเหมือนคน แต่คนไม่เหมือนกัน	๑๒
- วันเกิดใครเอ่ย	๑๔
- ประมวลภาพกิจกรรม	๑๕
- เพลงพาเพลิน “เกิดเป็นไทย”	๑๗

ข้าราชการไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งใด ระดับไหนมีหน้าที่อย่างไร ล้วนแต่มีส่วนสำคัญอยู่ในงานของแผ่นดินทั้งสิ้น ทุกคนจึงต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่โดยเต็มกำลังความสามารถด้วยอุดมคติ ด้วยความเข้มแข็ง เสียสละ และระมัดระวังให้การทุกอย่างในหน้าที่เป็นไปอย่างถูกต้องเที่ยงตรง ด้วยความระลึกรู้ตัวอย่างเสมอว่าการปฏิบัติตัวปฏิบัติงานของตน มีผลเกี่ยวเนื่องถึงสุขทุกข์ของประชาชน ตลอดจนความเจริญขึ้นหรือเสื่อมลงของประเทศไทย

พระบรมราโชวาท

วันที่ ๑ เมษายนของทุกปี เป็นวันข้าราชการพลเรือน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราโชวาท

เนื่องในวันข้าราชการพลเรือน ประจำปี ๒๕๕๗ วังไกลกังวล

วันที่ ๒๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

วันอานันทมหิดล

๕ มิถุนายน ปวงชนร่วมรำลึก วันอานันทมหิดล ตรงกับ
วันจันทร์ที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๖

เวียนมาบรรจบอีกครั้งในวันนี้สำหรับ วันอานันทมหิดล ซึ่งปวงชนชาวไทยต่างก็น้อมรำลึกถึงถึงพระมหากรุณาธิคุณ พระเมตตาธิคุณอันมีเป็นอเนกประการ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล ซึ่งได้สร้างคุณูปการอย่างใหญ่ยิ่งต่อวงการแพทย์และการศึกษา รวมถึงบำบัดทุกข์ของปวงประชาให้พสกนิกรมีสุขภาพ พลานามัยที่แข็งแรง และมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

โดยจากพระราชปรารภของพระองค์ ซึ่งมีใจความตอนหนึ่งว่า **"ทรงต้องการให้มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ผลิตแพทย์เพิ่มมากขึ้น ให้เพียงพอที่จะช่วยเหลือประชาชน"** นั้น ได้ก่อให้เกิดความตื่นตัวให้แก่วงการแพทย์ในประเทศไทยซึ่งในขณะนั้นประเทศไทยยังมีการศึกษาด้านการแพทย์มีอยู่เพียงแห่งเดียวเท่านั้น อีกทั้งพระองค์ยังทรงเป็นผู้พระราชทานกำเนิดคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อันช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนช่วยเหลือป้องกันรักษาให้ห่างหายจากโรคภัยไข้เจ็บทั้งปวง

ประวัติวันอานันทมหิดล

สำหรับวันอานันทมหิดลนั้น เป็นวันคล้ายวันเสด็จสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล ซึ่งเสด็จสวรรคตเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ.๒๔๘๘ และด้วยความสำคัญในพระเมตตาธิคุณและ พระมหากรุณาธิคุณอันมีเป็นอเนกประการ ปวงชนชาวไทยจึงได้ถือเอาวันที่ ๕ มิถุนายน ของทุก ๆ ปี เป็นวัน อานันทมหิดล เพื่อน้อมรำลึกถึงพระองค์ท่าน

พระราชประวัติ

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร พระราชสมภพเมื่อวันอาทิตย์ ขึ้น ๓ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีฉลู ณ เมืองไฮเดิลเบิร์ก ประเทศเยอรมนี ซึ่งตรงกับวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖ โดยทรงเป็นพระโอรสของสมเด็จพระเจ้าฟ้ายาเธอ เจ้าฟ้ามหิดลอุดุลยเดช กรมหลวงสงขลานครินทร์ ซึ่งภายหลังดำรงพระยศเป็นสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก และพระราชชนนีศรีสังวาลย์ ซึ่งภายหลังดำรงพระยศเป็นสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

สำหรับการศึกษา พระองค์ทรงเริ่มการศึกษาขั้นต้นที่ โรงเรียนฆนทร์เดอี ก่อนศึกษาต่อที่ โรงเรียนเทพศิรินทร์ อย่างไรก็ตามจากเหตุการณ์การเปลี่ยนแปลงการปกครองใน พ.ศ. ๒๔๗๕ ทำให้สมเด็จพระราชชนนี ได้ขอพระราชทานพระราชานุญาตจากพระบาทสมเด็จพระปกเกล้า เจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๗ เพื่อนำพระโอรส และพระธิดาไปประทับที่เมืองโลซานน์ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ซึ่งที่นั่นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล ก็ได้เข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนมีเรมองต์และได้ย้ายไปศึกษาที่โรงเรียนนูแวลเดอลาซุวิสโรมองต์

เมื่อช่วงเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ. ๒๔๗๕ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงสละราชสมบัติเมื่อวันที่ ๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๗ โดยสภาพผู้แทนราษฎรและรัฐบาลในขณะนั้นเมินคิดเห็นชอบให้อัญเชิญพระวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าอานันทมหิดล ซึ่งเป็นพระยศขณะนั้น ขึ้นครองราชย์สืบราชสันตติวงศ์ ภายใต้อาณัติของ รัชกาลที่ ๘ แห่งราชวงศ์จักรี เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๗ โดยมีพระวรวงศ์เธอ กรมหมื่นอนุวัตรจาตุรนต์ พระวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าอาทิตย์ทิพอาภา และเจ้าพระยาธรรมยากร ทำการบริหารแผ่นดินแทน พระองค์ที่มีพระชนมายุเพียง ๘ พรรษา จนกว่าจะทรงบรรลุนิติภาวะ และหลังจากพระองค์ ทรงงานไม่กี่ปี ก็เสด็จสวรรคตเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๕ ณ ห้องพระบรรทม พระที่นั่งบรมพิมาน ภายในพระบรมมหาราชวัง รวมระยะเวลาที่ทรงครองสิริราชสมบัติทั้งสิ้น ๑๒ ปี

แม้จะเป็นระยะเวลาที่ไม่ยาวนานนัก แต่ตลอดระยะเวลา ๑๒ ปีที่ครองราชย์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดลก็ได้ทรงมีพระราชกรณียกิจในด้านต่าง ๆ ทั้งในด้านการปกครอง การศาสนา และการศึกษา ตลอดจนการเสด็จพระราชดำเนินพระราชทานปริญญาบัตร ณ หอประชุมราชแพทยาลัย ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๕ โดยในการพระราชทานปริญญาบัตรครั้งนี้ พระองค์ได้มีพระราชปรารภให้มีการผลิตแพทย์เพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เพียงพอที่จะช่วยเหลือประชาชน โรงเรียนแพทย์แห่งที่ ๒ ของประเทศไทย จึงได้ถือกำเนิดขึ้นที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ซึ่งในปัจจุบัน คือ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รวบรวมและเรียบเรียงโดย ห้องสมุด กสป.๗
ที่มา

<http://hilight.kapook.com/view/87066>

วันสุนทรภู่

ประวัติสุนทรภู่

วัยเด็ก (พ.ศ.๒๓๒๕ - ๒๓๔๕) แรกเกิด - อายุ ๒๐ ปี

พระสุนทรโวหาร (ภู่) มีนามเดิมว่า ภู่ เป็นบุตรขุนศรีสังหาร (พลับ) และแม่ช้อย เกิดในรัชกาลที่ ๑ กรุงรัตนโกสินทร์ เมื่อวันจันทร์ เดือนแปด ขึ้นหนึ่งค่ำ ปีมะเมีย จุลศักราช ๑๑๔๘ เวลาสองโมงเช้า ตรงกับวันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ.๒๓๒๕ ที่บ้านใกล้กำแพงวังหลัง คลองบางกอกน้อย

สุนทรภู่เกิดได้ไม่นาน บิดามารดาก็หย่าจากกัน ฝ่ายบิดากลับไปบวชที่บ้านกร่ำ เมืองแกลง ส่วนมารดา คงเป็นนางนมพระธิดา ในกรมพระราชวังหลัง (กล่าวกันว่าพระองค์เจ้าจงกล หรือเจ้าครอกทองอยู่) ได้แต่งงานมีสามีใหม่ และมีบุตรกับสามีใหม่ ๒ คน เป็นหญิง ชื่อฉิมและน่ม ตัวสุนทรภู่เองได้ถวายตัว เป็นข้าในกรมพระราชวังหลังตั้งแต่วัยเด็ก

สุนทรภู่เป็นคนเจ้าบทเจ้ากลอน สันทัดทั้งสัทวาและเพลงยาว เมื่อรุ่นหนุ่ม เกิดรักใคร่ชอบพอกับนางข้าหลวง ในวังหลัง ชื่อแม่จัน ครั้นความทราบถึง กรมพระราชวังหลัง พระองค์ก็กริ้ว รับสั่งให้นำสุนทรภู่และจัน ไปจองจำทันที แต่ทั้งสองถูกจองจำได้ไม่นาน

เมื่อกรมพระราชวังหลังเสด็จทิวงคตในปี พ.ศ. ๒๓๔๕ ทั้งสองก็พ้นโทษออกมา เพราะเป็นประเพณีแต่โบราณ ที่จะมีการ ปลอญนักโทษ เพื่ออุทิศส่วนพระราชกุศลแก่ พระมหากษัตริย์หรือพระราชวงศ์ ชั้นสูงเมื่อเสด็จสวรรคต หรือทิวงคตแล้ว แม้จะพ้นโทษ สุนทรภู่และจันก็ยังมีอาจสมหวังในรัก สุนทรภู่ถูกใช้ไปชลบุรี ดังความตอนหนึ่งในนิราศเมืองแกลงว่า

"จะกรวดน้ำว่าจันจนวันตาย แม้เจ้านายท่านไม่ใช้แล้วไม่มา"

แต่เจ้านายท่านใดใช้ไป และไปธุระเรื่องใดไม่ปรากฏ อย่างไรก็ดี สุนทรภู่ได้เดินทางเลยไปถึงบ้านกร่ำ เมืองแกลง จังหวัดระยอง เพื่อไปพบบิดาที่จากกันกว่า ๒๐ ปี สุนทรภู่เกิดล้มเจ็บหนักเกือบถึงชีวิต กว่า จะกลับมารุงเทพฯ ก็ล่วงถึงเดือน ๕ ปี พ.ศ.๒๓๔๕

วัยฉกรรจ์ (พ.ศ.๒๓๕๐ - ๒๓๕๕) อายุ ๒๑ - ๓๐ ปี

หลังจากกลับจากเมืองแกลง สุนทรภู่ได้เป็นมหาดเล็กของพระองค์เจ้าปฐมวงศ์ พระโอรสองค์เล็ก ของกรมพระราชวังหลัง ซึ่งทรงผนวชอยู่ที่วัดระฆัง ในช่วงนี้ สุนทรภู่ก็สมหวังในรัก ได้แม่จันเป็นภรรยา

สุนทรภู่คงเป็นคนเจ้าชู้ แต่งงานได้ไม่นาน ก็เกิดระหองระแหงกับแม่จัน ยังไม่ทันคืนดี สุนทรภู่อีกต้อง ตามเสด็จพระองค์เจ้าปฐมวงศ์ไปนมัสการพระพุทธบาท จ.สระบุรี ในวันมาฆบูชา สุนทรภู่อีกได้แต่งนิราศ เรื่องที่สองขึ้น คือ นิราศพระบาท สุนทรภู่ออกตามเสด็จกลับถึงกรุงเทพฯ ในเดือน ๓ ปี พ.ศ.๒๓๕๐

สุนทรภู่มีนุตรกับแม่จัน ๑ คน ชื่อหนูพุด แต่ชีวิตครอบครัวก็ยังไม่ราบรื่นนัก ในที่สุดแม่จันก็ร้างลาไป พระองค์เจ้าจงกล (เจ้าครอก ทองอยู่) ได้รับอุปการะหนูพุดไว้ ชีวิตของท่านสุนทรภู่วางนี้คงโศกเศร้ามิใช่น้อย

ประวัติชีวิตของสุนทรภูู่ในช่วงปี พ.ศ.๒๓๕๐ - ๒๓๕๕ ก่อนเข้ารับราชการ ไม่ชัดเจน แต่เชื่อว่าท่านหนีความเศร้าออกไปเพชรบุรี ทำไร่นาอยู่กับหม่อมบุญนาคในพระราชวังหลัง ดังความตอนหนึ่งในนิราศเมืองเพชร ที่ท่านย้อนรำลึกความหลังสมัยหนุ่มว่า

*"ถึงต้นตาลบ้านคุณหม่อมบุญนาค เมื่อยามยากจนมาได้อาศัย
มารดาเจ้าครวพระวังหลังครร ไล มาทำไร่นา ท่านการุญ"*

รับราชการครั้งที่ ๑ (พ.ศ.๒๓๕๕ - ๒๓๖๓) อายุ ๓๐ - ๓๘ ปี

พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ทรงเป็นมหากวีและทรงสนพระทัยเรื่องการละครเป็นอย่างยิ่ง ในรัชสมัยของพระองค์ ได้กวัดขั้นการฝึกหัดวิธีราชัน ใต้ที่ เป็นแบบอย่างของละครรามาตราบทุกวันนี้ พระองค์ยังทรงพระราชนิพนธ์บทละครขึ้นใหม่อีกถึง ๗ เรื่อง มีเรื่องอิเหนาและเรื่องรามเกียรติ์ เป็นต้น

มูลเหตุที่สุนทรภูู่ได้เข้ารับราชการ น่าจะเนื่องมาจากเรื่องละครนี้เอง ไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับกรณีทอดบัตรสนเท่ห์ เพราะจากกรณีบัตรสนเท่ห์นั้น คนที่มีส่วนเกี่ยวข้องถูกประหารชีวิตถึง ๑๐ คน แม้แต่นายแห โขลก คนซื้อกระดาษดินสอ ก็ยังถูกประหารชีวิต ด้วย มีหรือสุนทรภูู่จะรอดชีวิตมาได้ นอกจากนี้ สุนทรภูู่เป็นแต่เพียงไพร่ มีชีวิตอยู่นอกวังหลวง ช่วงอายุก่อนหน้าี่กวีนิพนธ์ และเวียนใจอยู่กับเรื่องความรักที่ไหนจะมี เวลามายุ่งเกี่ยวกับเรื่องการเมือง

(กรณีวิเคราะห์นี้ มิได้รับรองโดยนักประวัติศาสตร์ เป็นความเห็นของคุณปราโมทย์ ทัศนาศูวรรณ เขียนไว้ในหนังสือ "เที่ยวไปกับสุนทรภูู่" ซึ่งเห็นว่ามูลเหตุที่สุนทรภูู่ได้เข้ารับราชการ น่าจะมาจากเรื่องละครมากกว่าเรื่องอื่น ซึ่งข้าพเจ้า พิเคราะห์ดูก็เห็นน่าจะจริง ผิดถูกเช่นไร โปรดใช้วิจารณญาณ)

อีกคราวหนึ่งเมื่อทรงพระราชนิพนธ์เรื่องรามเกียรติ์ตอนศึกสิบขุนสิบรถ ทรงพระราชนิพนธ์บทมรดกศกัณฐ์ว่า

*"๑ รถมที่นั่ง บุษบกบัลลังก์ตั้งตระหง่าน
กว้างยาวใหญ่เท่าเขาจักรวาล ยอดเยี่ยมเทียมวิมานเมืองแมน
คุมวงกงหันเป็นคว้นคว้าง เทียมสิงห์วังวางข้างละแสน
สารถีขี่ขับเข้าคางแดน พื้นแผ่นดินกระเด็น ไปเป็นจุม"*

ทรงพระราชนิพนธ์มาได้เพียงนี้ ทรงนึกความที่จะต่อไปอย่างไรให้สมกับที่รถใหญ่โตปานนั้นก็นึกไม่ออก จึงมีรับสั่งให้สุนทรภูู่แต่งต่อ สุนทรภูู่แต่งต่อว่า

"นทีดีฟองนงระลอก กระจอกกระจอนชลชันขุน
 เขาพระเมรุเอนเอียงอ่อนละมุน อนนต์หนูนดินดานสะท้อนสะท้อน
 ทวยหาญโห่ร้องก้องกัมปนาท สุธาวาสไหวหวั่นลั่นเลื่อน
 บดบังสุริยันตะวันเดือน คลาดเคลื่อนจตุรงค์ตรงมา"

กลอนบทนี้เป็นที่โปรดปรานของพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยยิ่งนัก นับแต่นั้นก็นับสุนทรภู่เป็นกวีที่ปรึกษาด้วยอีกคนหนึ่ง ทรงตั้งเป็นที่ขุนสุนทรโวหาร พระราชทานที่ให้ปลูกเรือนที่ท่าช้าง และให้มีตำแหน่งเฝ้าฯ เป็นนิจ แม้เวลาเสด็จประพาสก็โปรดฯ ให้สุนทรภู่ลงเรือพระที่นั่งไปด้วย เป็นพนักงานอ่านเขียนในเวลาทรงพระราชนิพนธ์บทกลอน

ออกบวช (พ.ศ.๒๓๖๗ - ๒๓๘๕) อายุ ๓๘ - ๕๖ ปี

วันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ.๒๓๖๗ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยเสด็จสวรรคต นอกจากแผ่นดินและผืนฟ้าจะร่ำไห้ ไพร่ธรรมคาคนหนึ่งที่มีโอกาสสูงสุดในชีวิต ได้เป็นถึงกวีที่ปรึกษาในราชสำนักก็หมดความสนใจไปด้วย

"ทรงขัดเคืองสุนทรภู่ว่าแกล้งประมาทอีกครึ่งหนึ่ง แต่นั่นก็ว่าพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงมีนตึงต่อสุนทรภู่มา จนตลอดรัชกาลที่ ๒ ... "

จะโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ เพียงคิดได้ด้วยเฉพาะหน้าตรงนั้นก็ตาม สุนทรภู่ก็ได้ทำการไม่เป็นที่พอพระราชหฤทัย ประกอบกับความอาลัยเสียใจหนักหนาในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย สุนทรภู่จึงลาออกจากราชการ และตั้งใจบวชเพื่อสนองพระมหากรุณาธิคุณ

เมื่อบวชแล้ว ท่านได้ออกจาริกแสวงบุญไปยังที่ต่างๆ เล่ากันว่า ท่านได้เดินทางไปยังหัวเมืองต่างๆ หลายแห่ง เช่นเมืองพิษณุโลก เมืองประจวบคีรีขันธ์ จนถึงเมืองกลางหรือภูเก็ต และเชื่อกันว่า ท่านคงจะเขียนนิราศเมืองต่างๆ นี้ไว้อย่างแน่นอน เพียงแต่ยังค้นหาด้นฉบับไม่พบ

ชีพจรลงเท้าสุนทรภู่อีกครั้ง เมื่อท่านเกิดไปสนใจเรื่องเล่นแร่แปรธาตุและยาอายุวัฒนะ ถึงแก่อุตสาหะไปค้นหา ทำให้เกิดนิราศวัดเจ้าฟ้าและนิราศสุพรรณ ปี พ.ศ.๒๓๘๓ สุนทรภู่มาจำพรรษาอยู่ที่วัดเทพธิดาราม ท่านอยู่ที่นั่นได้ ๓ พรรษา คืบหนึ่งเกิดฝันร้ายว่าชะตาขาด จะถึงแก่ชีวิต จึงได้แต่งเรื่องรำพันพิลาป ซึ่งทำให้ทราบเรื่องราวในชีวิตของท่านอีกเป็นอันมาก จากนั้นจึงลาสิกขาบทเมื่อปี พ.ศ.๒๓๘๕ เพื่อเตรียมตัวจะตาย

สุภานิต

๑. สวัสดิรักษา แต่งระหว่าง พ.ศ. ๒๓๖๔-๗
๒. เพลงยาวถวายโอวาท แต่งระหว่าง พ.ศ. ๒๓๗๓
๓. สุภานิตสอนหญิง แต่งระหว่าง พ.ศ. ๒๓๘๐-๒๓๘๓

บทละคร

- เรื่องอภัยนุราช

บทเสภา

๑. เรื่องขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงาม แต่งในรัชกาลที่ ๒
๒. เรื่องพระราชพงศาวดาร แต่งในรัชกาลที่ ๔

บทเห่กล่อม

๑. เห่เรื่องจับระบำ
๒. เห่เรื่องกาเกี
๓. เห่เรื่องพระอภัยมณี
๔. เห่เรื่องโคบุตร

รวบรวมและเรียบเรียงโดย ห้องสมุด กสป.ฯ
ที่มา

<http://www.zabzaa.com/event/soonthonpoo.htm>

รับราชการครั้งที่ ๒ (พ.ศ.๒๓๘๕ - ๒๓๙๘) อายุ ๕๖ - ๖๕ ปี

เมื่อสี่ก้อออกมา สุนทรภู์ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว ครั้งทรงพระยศเป็นสมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้ากรมขุนอิศเรศรังสรรค์ โปรดอุปถัมภ์ให้สุนทรภู์ไปอยู่พระราชวังเดิมด้วย ต่อมากรมหมื่นอัปสรสุดาเทพ ทรงพระเมตตาอุปการะสุนทรภู์ด้วย กล่าวกันว่าชอบพระราชหฤทัยในเรื่องพระอภัยมณี จึงมีรับสั่งให้สุนทรภู์แต่งต่อ นอกจากนี้สุนทรภู์ยังแต่งเรื่องสิงหไตรภพถวายกรมหมื่นอัปสรฯ อีกเรื่องหนึ่ง

แม้สุนทรภู์จะอายุมากแล้ว แต่ท่านก็ยังรักการเดินทางและรักกลอนเป็นที่สุด ท่านได้แต่งนิราศไว้อีก ๒ เรื่อง คือ นิราศพระประธม และนิราศเมืองเพชร สุนทรภู์ได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์เป็น "พระสุนทรโวหาร" ในปี พ.ศ.๒๓๙๔ ขณะที่ท่านมีอายุได้ ๖๕ ปีแล้ว ท่านถึงแก่อนิจกรรมเมื่อปี พ.ศ.๒๓๙๘ รวมอายุได้ ๖๕ ปี

ผลงานบางส่วนของสุนทรภู์

นิราศ

๑. นิราศเมืองแกลง แต่งในราว พ.ศ. ๒๓๕๐ ตอนต้นปี
๒. นิราศพระบาท แต่งในราว พ.ศ. ๒๓๕๐ ตอนปลายปี
๓. นิราศภูเขาทอง แต่งในราว พ.ศ. ๒๓๖๑
๔. นิราศเมืองสุพรรณ (โคลง) แต่งในราว พ.ศ. ๒๓๘๔
๕. นิราศวัดเจ้าฟ้า ฯ แต่งในราว พ.ศ. ๒๓๖๕
๖. นิราศอิเหนา
๗. นิราศพระแท่นดงรัง
๘. นิราศพระประธม
๙. นิราศเมืองเพชร แต่งในราว พ.ศ. ๒๓๘๘-๒๓๙๒

นิทาน

๑. เรื่องโคบุตร แต่งในราวรัชกาลที่ ๑
๒. เรื่องพระอภัยมณี แต่งในราวรัชกาลที่ ๒-๓
๓. เรื่องพระไชยสุริยา แต่งในราวรัชกาลที่ ๓
๔. เรื่องลักษณวงศ์ (มีสำนวนผู้อื่นแต่งต่อ และไม่ทราบเวลาแต่ง)
๕. เรื่องสิงหไตรภพ แต่งในราวรัชกาลที่ ๒

ทำบุญอย่างไรไม่ต้องใช้เงิน

การบริจาคเงิน ทอง หรือของมีค่า คือวิธีทำบุญที่คนส่วนใหญ่คุ้นเคยกันมานาน จนอาจทำให้หลงลืมไปว่า ยังมีวิธีทำบุญอื่น ๆ อีกหลายรูปแบบ ซึ่งจะส่งผลให้มีจิตใจอิ่มเอิบผ่องใส และได้านิสงส์ผลบุญไม่ต่างกัน มาดูกันดีกว่าว่า วิธีเก๋ ๆ ที่ทำได้บ่อย ๆ โดยไม่ต้องคอยให้มีเงินนั้นมีอะไรบ้าง

วิธีที่ ๑ ยิ้มสร้างบุญ

การมอบรอยยิ้มที่แสนจริงใจถือเป็นการทำบุญที่ง่ายที่สุด และได้านิสงส์มาก ไม่แพ้การทำบุญอื่น ๆ เพราะทุกครั้งที่คุณมอบรอยยิ้มให้ใคร จะก่อให้เกิดความสุขในใจของผู้รับมอบ มีหน้าซำรอยยิ้มเล็ก ๆ นี้ อาจช่วยเปลี่ยนวันเวลาแห่งความเศร้าหมองของเขา ให้กลับมาสดใสอีกครั้งก็เป็นได้

ที่สำคัญคือ ความสุขที่มอบให้ผู้คนที่ไม่ได้หายไปไหน แต่สะท้อนกลับมาเป็นบุญ เป็นความสุขใจแก่คุณด้วยเช่นกัน

วิธีที่ ๒ คำชมขลุ่ยใจ

เพียงคำชมสั้น ๆ ที่คุณเปล่งออกมาด้วยความจริงใจ ก็สามารถช่วยให้ผู้รับมีความสุขได้ยาวนานกว่าที่คุณคาดไว้เสียอีก โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากคนคนนั้นกำลังวิตกกังวลหรือรู้สึกไม่มั่นคงในจิตใจ คำชมที่ออกมาจากใจของคุณจะช่วยเพิ่มพลังให้เขาได้อย่างที่คุณคาดไม่ถึงเลยทีเดียว

วิธีที่ ๓ มองโลกในแง่ดีมีแต่สุข

การมองโลกในแง่ดีเป็นสิ่งที่ทำได้ง่ายอีกทั้งยังทำให้ใจของคุณรู้สึกเบาสบายขึ้นด้วย เพราะการมองโลกในแง่ดีนั้นทำให้คุณไม่นั่งจับผิด คิดร้าย และไม่เพ่งโทษใครแม้ในยามที่คุณกำลังทุกข์เพราะคนอื่น การมองโลกในแง่ดีนี้จะช่วยให้คุณทุกข์ไม่นานและมีความสุขมากขึ้น เมื่อใจสุขจิตก็เบาสบาย บุญกุศลก็จะบังเกิด

วิธีที่ ๔ พลังแห่งการให้อภัย

ให้อภัยคือคำสั้น ๆ ที่เข้าใจง่าย แต่ทำได้ยากยิ่ง เพราะคนที่คุณต้องให้อภัยส่วนใหญ่คือคนที่เคยทำให้คุณเจ็บช้ำน้ำใจหรือเคยทำร้ายคุณมาก่อน แต่เชื่อเถอะว่าการให้อภัยที่ออกมาจากใจจริงนั้นให้คุณประโยชน์อนันต์ เพราะนอกจากจะเป็นการปลดห่วงโซ่แห่งความบาดหมางระหว่างกันแล้ว จิตใจของคุณจะรู้สึกโล่ง เบาสบาย อย่างที่ไม่เคยรู้สึกมาก่อนเลย

วิธีที่ ๕ “ให้” คำสั้น ๆ ที่ยิ่งใหญ่

คุณสามารถบริจาคสิ่งของ เครื่องใช้หรือสิ่งใดก็ได้ที่เคยเป็นของคุณ แล้วแบ่งปันส่งต่อให้คนอื่น อาทิ เสื้อผ้า หนังสือที่คุณไม่ได้ใช้แล้ว หรือแม้แต่อวัยวะร่างกาย ซึ่งการแบ่งปันนี้จะช่วยลดโมหะหรือความหลงผิดในตัวตนว่าเป็นของของฉัน อีกทั้งยังช่วยลดโลภะหรือลดความตระหนี่ลงไปด้วย แล้วคุณจะพบว่า สิ่งของที่สละไป เทียบไม่ได้กับความสุขใจที่ได้รับกลับมา

วิธีที่ ๖ อาสาช่วยงานบุญ

สิ่งสำคัญอีกสิ่งหนึ่งที่ขาดไม่ได้ในทุกงานบุญคือ อาสาสมัคร คุณสามารถเข้าไปอาสาช่วยงานบุญได้ไม่จำกัดตำแหน่งตามความสามารถที่คุณถนัดและโอกาสอันเหมาะสม เช่น ช่วยออกแรงยกของล้างจานขามในครัว หรือแม้กระทั่งอาสาทำความสะอาดห้องน้ำของวัด แล้วคุณจะแปลกใจว่า ต่อให้เหนื่อยจนเหงื่อโชกมกายเพียงไร แต่คุณกลับรู้สึกอิมเอิบและมีความสุขใจอย่างน่าอัศจรรย์

วิธีที่ ๗ อานิสงส์ของการอนุโมทนาบุญ

คำว่า “อนุโมทนา” พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๔๒ ให้ความหมายไว้ว่า ยินดีตาม ยินดีด้วย พลอยยินดี เพียงคุณเห็นคนอื่นทำความดีแล้วพลอยยินดีมีความสุขและอนุโมทนาบุญไปกับเขา หรือแค่กล่าวคำ “สาธุ” จากใจหากมีใครนำบุญมาฝาก จิตอันเป็นกุศลนี้จะทำให้คุณเกิดความปิติ เบิกบานใจ รวากับคุณได้ทำบุญนั้นด้วยตัวเองเลยทีเดียว

วิธีที่ ๘ แค่วิถี ๕ ก็เพียงพอ

เพียงถ้อยคำทั้ง ๕ ข้อที่เราต่างคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี ทั้งการไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์ ไม่ประพฤตินิโคตติในกาม ไม่พูดปด รวมทั้งไม่ดื่มสุราและของมึนเมา คือแหล่งสะสมบุญกุศลอันยิ่งใหญ่ หากคุณตั้งใจปฏิบัติอย่างไม่บิดพลิ้ว อานุภาพของการทำความดีละเว้นความชั่วนี้จะส่งผลให้ชีวิตของคุณมีร่างกายและพลังใจที่จะทำความดีอื่น ๆ ตามมาอีกด้วย

วิธีที่ ๙ ปฏิบัติธรรม ที่สุดของบุญ

การทำบุญที่ได้รับผลบุญสูงสุดและก้าวเข้าใกล้นิพพานมากที่สุดคือ การปฏิบัติธรรม ซึ่งมีหลากหลายวิธีให้เลือกปฏิบัติตามความถนัด เช่น การตามดูลมหายใจเข้า – ออก ฝึกดูกายที่เคลื่อนไหว เป็นต้น ซึ่งทุกวิธีนั้นมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญอย่างเดียวกันคือ การฝึกสติให้รู้เท่าทันจิตของตนเองจนเกิดปัญญารู้แจ้งและได้บรรลุธรรมที่สุด

ผลบุญจากการที่คุณได้ใช้ร่างกายและความตั้งใจในการทำด้วยจิตอันบริสุทธิ์ ย่อมมีพลังและอานิสงส์มากกว่าบุญที่ได้มาเพราะการบริจาคเงินตรา แต่ไร้ซึ่งแรงศรัทธาอย่างแท้จริง

รวบรวมและเรียบเรียงโดย ห้องสมุด กสพ.๗ ที่มา จากหนังสือนิตยสาร ซีเคร็ต
นิตยสารรายปักษ์ ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๑๒๖
๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ หน้าที่ ๖๖-๖๗

คนเหมือนคน แต่คนไม่เหมือนกัน

ความวุ่นวายที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันนี้ มีหลายคนตั้งคำถามว่าทำไมเค้าทำอย่างนั้น ทำไมเค้าไม่ทำอย่างนี้ ทำไมเค้าไม่คิดเหมือนเรา คำตอบอยู่ที่คนเรามีที่มาที่ไปต่างกัน เป็นคนเหมือนกันแต่ไม่เหมือนกัน มีความพยายามอธิบายถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลไว้หลายแนวทาง ยกตัวอย่างเช่น

ด้านจิตวิทยา มองว่าคนแตกต่างกันเนื่องมาจาก ๒ ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยทางด้านกรรมพันธุ์ คือ การสืบทอดคุณลักษณะมนุษย์ทางโครโมโซม และปัจจัยสิ่งแวดล้อม ซึ่งหมายรวมทั้งทางกายภาพ การอบรมเลี้ยงดู และความสัมพันธ์ในสังคม

ด้านผลการกระทำ เชื่อว่า ความแตกต่างของคนเราขึ้นอยู่กับ กรรมเก่า และกรรมใหม่ โดยอธิบายว่ากรรมเก่า คือผลจากการกระทำของตนเองหรือผู้ให้กำเนิด ที่มีผลทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เช่น คนที่เรียนหนังสือไม่เก่ง เพราะตอนเด็กไม่เอาใจใส่ ไม่ขยัน ไม่ตั้งใจเรียน เทียวเตร่ ตามใจตนเอง ทำให้พื้นฐานวิชาอ่อน พอเรียนสูงขึ้นก็ไม่เข้าใจ เรียนไม่ดี คับข้องใจ โทษคนโน้นคนนี้หรือน้อยใจในวาสนาตนเอง นี่ก็เป็นผลจากกรรมเก่า ส่วนกรรมใหม่ คือการกระทำในปัจจุบันและอนาคต เช่น รู้สำนึกว่าตนเองผิดหรือบกพร่องในเรื่องใดก็ตั้งใจปรับปรุง แก้ไข ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีกว่าไม่แก้ไขเลย

ด้านสหวิทยาการ ได้แยกแยะสาเหตุของความแตกต่างระหว่างบุคคลไว้หลายด้าน ดังนี้

- กรรมพันธุ์ คือ การสืบทอดสายที่รับทอดทางสายสัมพันธ์กันมา จาก พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย ฯลฯ แสดงออกมาทางลักษณะรูปร่าง หน้าตา ฯลฯ
- สิ่งแวดล้อม เป็นสิ่งที่ได้รับการถ่ายทอดจากสิ่งแวดล้อมที่ใกล้ชิดเป็นเวลานาน เช่น เพื่อนบ้าน เพื่อนที่โรงเรียน ทีวี ภาพยนตร์ ฯลฯ
- การกระทำ คือ การประพฤติปฏิบัติอยู่เป็นประจำสม่ำเสมอ เช่น ผู้ที่ฝึกกีฬามารยาทเรียบร้อย หรือทำทางที่สง่าผ่าเผย ก็จะเป็นผู้ที่มีกิริยาเรียบร้อย หรือเป็นผู้ที่สง่าผ่าเผยกว่าผู้ที่ไม่ได้ฝึก
- วัย ผู้ใหญ่มักมีความสุขเยือกเย็นมากกว่าผู้ที่อ่อนวัยกว่า
- ความแข็งแรง ผู้ที่มีสุขภาพสมบูรณ์ แข็งแรง ย่อมมีความแตกต่างจากผู้ที่ยอ่อนแอ มีโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียน
- การอบรมสั่งสอน บุคคลที่ได้รับการฝึกอบรมมาต่างกัน ย่อมทำให้เกิดความแตกต่างกันได้
- เพศ หญิงชายย่อมมีความแข็งแรง ความมั่นคง ห้วนไหว ความยึดมั่นในขนบธรรมเนียมและความเชื่อที่ต่างกัน
- การศึกษา ความรู้มากน้อยมีผลต่อความนึกคิดต่างกัน
- ฐานะทางเศรษฐกิจ ความรวย ความจน มีผลต่อความเชื่อ ความมั่นใจ นิสัยใจคอและบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน
- ถิ่นกำเนิด สภาพดินฟ้าอากาศ มีส่วนหล่อหลอมให้มนุษย์มีบุคลิกภาพและนิสัยใจคอแตกต่างกัน
- เชื้อชาติ ทำให้มนุษย์มีรูปร่างหน้าตา สีผิว ผม ขน แตกต่างกัน
- ศาสนา มีผลต่อความเชื่อ ความยึดมั่นแตกต่างกัน

- ภาษา มีความหลากหลายภาษา อาจเกิดความรู้สึกดูหมิ่นดูแคลน เหยียดหยามกัน หรือสื่อกันไม่เข้าใจ ซึ่งอาจมีผลต่อการสร้างมิตรภาพได้
- กฎหมาย ขนบธรรมเนียม ประเพณี มีส่วนทำให้คนเราแตกต่างกัน เช่น ประเทศทางอาหรับอนุญาตให้ชายมีภรรยาได้ ๕ คน แต่ ประเทศไทยถือว่าภรรยาคนเดียวเท่านั้นที่ถูกต้องตามกฎหมาย
- อิทธิพลของกลุ่ม มีผลต่อความคิด ความเชื่อ ความประพฤติปฏิบัติของคนเราแตกต่างกันไป

ด้านพุทธศาสนา พระพุทธเจ้าได้จำแนกความแตกต่างระหว่างบุคคลออกเป็นจริต ๖ ประเภท คือ

๑. ราคะจริต คนประเภทนี้รักสวยรักงาม เกลียดสิ่งเศร้าโศก อ่อนไหวง่าย เป็นต้น
๒. โทสะจริต คนประเภทนี้ใจร้อนใจเร็ว ตัดสินใจเร็ว ทำอะไรผิดพลาดได้ง่าย เกลียดความเยียบเหงา ความอ่อนแอ เป็นต้น
๓. โมหะจริต คนประเภทนี้มีความมัวเมาต่างๆ เซลา เฉื่อยชา ไม่เฉลียวฉลาด ทำอะไรไม่เอาจริงเอาจังใจลอย ไม่ชอบนึกคิดอะไรด้วยตัวเอง เป็นต้น
๔. ศรัทธาจริต คนประเภทนี้ชอบบูชาความเชื่อ เชื่ออย่างจริงจังๆ เชื่อหมอดู เครื่องรางของขลัง อาจทำบุญจนหมดตัวได้ และไม่ชอบให้ใครมาค้านความเชื่อของเขา
๕. วิตกจริต คนประเภทนี้ เป็นคนเจ้าความคิด คิดแล้วกังวลมาก เรื่องเล็กเป็นเรื่องใหญ่ จู้จี้ รำไร ตัดสินใจช้า ไม่กล้าตกลงใจ จึงไม่มีลักษณะเป็นหัวหน้าที่ดีได้ กลัวทุกเรื่องไม่กล้าเสี่ยง
๖. พุทธิจริต คนประเภทนี้ เป็นคนฉลาด ใช้เหตุใช้ผล และชอบหาความรู้ ชอบค้นคว้าหาข้อเท็จจริง ชอบอิสระในการได้ค้นคว้าศึกษาขบคิดแก้ปัญหาด้วยตัวเอง เป็นต้น

เมื่อเราได้รู้ที่มาที่ไปของคนในลักษณะต่างๆแล้ว ก็ขอให้ทำความเข้าใจ อย่าปล่อยให้ความแตกต่างเหล่านี้ มาเป็นเครื่องกั้นสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน ปรับตัวให้เข้ากับเขา หลีกเลี่ยงการมีอคติ ให้เกียรติซึ่งกันและกัน ร่วมมือกันสร้างสรรค์ พัฒนาหน่วยงาน โดยอาศัยความต่างให้เป็นประโยชน์ เชื่อแน่ว่าสังคมย่อมมีความสุขแน่นอน

รวบรวมและเรียบเรียงโดย
แผนกจิตวิทยาและแนะแนว

ประมวลภาพกิจกรรม

๘ พ.ค.๕๗

พล.อ. ธนะศักดิ์ ปฏิมาประกร ผบ.ทสส. ตรวจสอบงาน อนุสรณ์สถาน รร.ตท.

๑๓ พ.ค.๕๗

พล.ต. ชัยชนะ นาคเกิด ผบ.รร.ตท. นำข้าราชการ และ นตท. เวียนเทียน
เนื่องในวันวิสาขบูชา ณ วัดรางตะเคียน

๑๖ พ.ค.๕๗

พล.ต. ชัยชนะ นาคเกิด ผบ.รร.ตท. ตรวจสอบเยี่ยมการทำสัญญาของผู้ปกครอง และมอบตัว
นตท.ชั้นปีที่ ๑ (รุ่นที่ ๕๘) โดย กสป.รร.ตท. เป็นกรรมการดำเนินงาน
ณ โรงอาหารและประกอบอาหาร

ประมวลภาพกิจกรรม

๑๙ พ.ค.๕๗

น.อ. สุพัตต์ ยุทธวงศ์ ร.น. เสธ.ร.ร.ตท. นำคณะข้าราชการ กระทำพิธีบวงสรวง
ศาลพลเรือเอก พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพร เขตอุดมศักดิ์
เนื่องในวันอากาศ

๒๓ พ.ค.๕๗

พล.ต. ชัยชนะ นาคเกิด ผบ.ร.ร.ตท. รับคณะนักเรียนนายร้อยสหรัฐฯ

- ชื่ออัลบั้ม : [Flyman](#)
- ชื่อศิลปิน : [Fly](#)
- ชื่อค่ายเพลง : [GMM](#)
- แนวเพลง : [Rock / Metal](#)

เกิดเป็นไทย

คำร้อง ภัทราพร เหลืองตระกูล

ทำนอง/เรียบเรียง FLY

เกิดเป็นไทยแล้ว เราไม่เคยหนี
นี่แหละชาติเชื้อไทย
ต่อให้ใครทำ เราไม่เคยถอย
พวกเราเกิดมา ตายเพื่อไทย

ไทย..ไทย ไทย

ได้เกิดเป็นไทย ไทยเราไม่เบื่อเลย

ไทย..ไทย ไทย

ได้อยู่เมืองไทย ก็ดีใจที่สุดเลย

เกิดเป็นไทยแล้ว เราไม่อายเขา
ข้าวเรามี ให้กิน
อดเป็นบางมื้อ เราก็เคยชิน
ไม่มีไม่กิน ไม่เป็นไร

ไทย..ไทย ไทย

ได้เกิดเป็นไทย ไทยเราไม่เบื่อเลย

ไทย..ไทย ไทย

ได้อยู่เมืองไทย ก็ดีใจที่สุดเลย

ได้ลืมตาในบ้าน ที่เคยอยู่
มีอากาศพอ หายใจ
ยิ้มให้ตัวเอง ชีวิตต้องสู้ไป
เพื่อชาติไทยของเรา ก็แล้วกัน

ตื่นได้มองฟ้า นอนก็มีดาว

บ้านไม่มี หลังคา

เจ็บก็ทนไว้ จะตายค่อยรักษา

ทุกซใจไม่มา ให้กังวล

ไทย..ไทย ไทย

ได้เกิดเป็นไทย ไทยเราไม่เบื่อเลย

ไทย..ไทย ไทย

ได้อยู่เมืองไทย ก็ดีใจที่สุดเลย

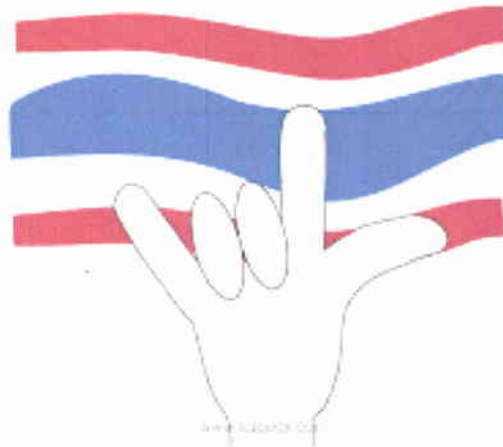
ไทย..ไทย ไทย

สนุกกว่าใคร ไทยเราไม่บ่นเลย

ไทย..ไทย ไทย

ได้อยู่เมืองไทยก็ดีใจที่สุดเลย

ไม่มีดีเหนือ
ในใจอู่แห่งฟ้าแผ่นดินไทย

รวบรวมและเรียบเรียงโดย ห้องสมุด กสป.๖

ที่มา

<http://radio.sanook.com/music/player/เกิดเป็นไทย/75654/>